

Czesław Stryżewski

Słupia Kapitulna, pow. Rawicz

Informator Archeologiczny : badania 1, 116-117

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/XII/XIII w. n.e./ Podstawy datowania: wyłącznie ceramika.

Uchwycono warstwę osadniczą z okresu halszacko-lateńskiego, jamę żużycą, oraz jamę wczesnośredniowieczną z XII/XIII w. n.e. Wyznaczono ponadto zasięg osady halszacko-lateńskiej od strony południowej i zachodniej.

Inwentarz: ceramika, grzędzidło gliniane. Ceramika wczesnośredniowieczna całkowicie obtaczana m.in. cienkościenna.

R Z E S Z Ó W,

patrz wczesne średniowiecze

S I C I N Y, pow. Góra Śląska

patrz neolit

S Ł U P I A K A P I T U L N A,
pow. Rawicz

Konserwator Zabytków Archeo-
logicznych w Poznaniu

Badania prowadził mgr Czesław Strzyżewski w okresie od 22.VII do 9.VIII, finansował WKZ w Poznaniu.

Badaniami wykopaliskowymi objęto teren znajdujący się w kierunku południowo-wschodnim od wsi w odległości 650 m od skrzyżowania dróg biegnących do Pakosławia i Dembienki. Badane cmentarzysko zlokalizowane jest na niewielkim wzniesieniu, częściowo zniwelowanym przez okoliczną ludność. W roku bieżącym przebadano obszar 225 m², odsłaniając na tej przestrzeni 20 grobów. Wśród nich wyróżnić możemy: 6 grobów popielnicowych z warstwą kamieni nad popielnicami, 10 grobów popielnicowych bez warstwy kamieni oraz 4 groby ze szczątkami naczyń i spalonych kości luźno rozrzuconych. Obrządek ciałopal-

ny stosowany na tym cmentarzysku był jednolity i typowy dla cmentarzysk kultury Łużyckiej. Wstępna analiza materiału zabytkowego /ceramika, szpile, naszyjniki żelazne, bransoleta z brązu, fragmenty noży żelaznych/ pozwala ustalić chronologię badanego cmentarzyska na Hallstatt C /tj. 650 - 500 p.n.e./.

Z materiału zabytkowego na wyróżnienie zasługuje ceramika reprezentująca wysoki standart wykonania. Przeważają naczynia czernione, bogato ornamentowane, spotykano także naczynia grubościenne. Jako przystawki złożone w grobach mamy: czarki, miseczki, amforki, płaskie krążki tzw. kadzielnice oraz inne naczynia charakterystyczne dla tego okresu. Dostyc licznie reprezentowane są naczynia malowane żółto-czerwone, a także, chociaż rzadziej, biało-czerwone.

Omawiane cmentarzysko jest reprezentatywne dla kultury Łużyckiej z początków epoki żelaza.

S T A R E D R A W S K O, pow.
Szczecinek

patrz wczesne średniowiecze

Ś W I B I E, pow. Gliwice

Muzeum w Gliwicach

Badania prowadziła mgr Anna Węgrzykova przy współudziale H. Wojciechowskiej, w okresie 3.VII do 15.X, finansowały Muzeum i PWRN w Gliwicach oraz Śląski Instytut Naukowy w Katowicach.

Prace te były kontynuacją badań na cmentarzysku kultury Łużyckiej na stan. 16. Znajduje się ono za wsią, na jednej z wydym porośniętej lasem sosnowym przy drodze prowadzącej do leśniczówki. Odkryte zostało przypadkowo w 1936 r. Od 1961 r. Dział Archeologiczny